

מועד קטן ט

משנה. אין נושאין נשים במועד

רבי יצחק נפחא	עולא	רבה בר הונא	רב יהודה אמר שמואל
מפני ביטול פריה ורביה	מפני הטורח	מפני שמניח שמחת הרגל ועוסק בשמחת אשתו	לפי שאין מערבין שמחה בשמחה
קושי כל אלו שאמרו אסורין לישא במועד מותרין לישא ערב הרגל			
לחד יומא לא משהי איניש נפשיה	עיקר טירחא חד יומא הוא	עיקר שמחה חד יומא הוא	

שאלה: ודאין מערבין שמחה בשמחה מנלן?

תשובה: דכתיב *וישע אמה בעת ההיא את החז וכל ישראל צמו קהל גדול מלבוא חמת צד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום*.
 ואם איתא דמערבין שמחה בשמחה - איבעי ליה למינטר עד החג, ומיעבד שבעה להכא ולהכא.
קושי על התשובה: ודלמא: מינטר - לא נטרין, והיכא דאתרמי - עבדינן!

תירוץ: איבעי ליה לשיורי פורתא.

דחייה: שיורי בנין בית המקדש לא משיירין!

עוד תירוץ: איבעי ליה לשיורי באמה כליא עורב.

דחייה: אמה כליא עורב צורך בנין הבית הוא!

תשובה 2: אלא, מדמייתר קרא; מכדי כתיב *ארבעה עשר יום שבעת ימים ושבעת ימים* למה לי? שמע מינה: הני לחוד, והני לחוד.

מימרה בנושא חנוכת המקדש של שלמה: אמר רבי פרנך אמר רבי יוחנן: אותה שנה לא עשו ישראל את יום הכפורים, והיו דואגים ואומרים: שמא נתחייבו שונאיהן של ישראל כלייה, יצתה בת קול ואמרה להם: "כולכם מזומנין לחיי העולם הבא."

שאלה 1: מאי דרוש?

תשובה: אמרו: קל וחומר;

ומה משכן שאין קדושתו עולם,

מקדש, דקדושתו קדושת עולם

וקרבן צבור, ויום הכפורים
 דענוש כרת - לא כל שכן?

וקרבן יחיד (קרבן הנשיאים) - דוחה שבת,
 דאיסור סקילה

קושי: אלא אמאי היו דואגים?

תירוץ: התם (קרבנות הנשיאים) - צורך גבוה, הכא (משתה) - צורך הדיוט.

קושי: הכא נמי, מיעבד - ליעבדו, מיכל לא ניכלו ולא לישתו!

תירוץ: אין שמחה בלא אכילה ושתיה.

שאלה על התשובה: ומשכן דדחי שבת מנלן? אילימא מדכתיב *ביום הראשון... וביום השביעי* - דלמא שביעי לקרבנות!

תשובה: אמר רב נחמן בר יצחק: אמר קרא *ביום צאתי צער יום*, מה יום כולו רצוף - אף *צאתי צער* כולן רצופין.

קושי: ודלמא ימים הראויין!

תירוץ: כתיב קרא אחרינא: *ביום שני צער יום*, מה יום כולו רצוף -

אף *שני צער יום* כולן רצופין.

קושי: ודלמא הכא נמי: ימים הראויין!

תירוץ: אם כן, תרי קראי למה לי?

שאלה 2: ומקדש דדוחה יום הכפורים מנלן? (מניין לנו שבאמת לא חגגו את יום כיפור באותה שנה?)

• אילימא מדכתיב *ארבעה עשר יום* - ודלמא ימים הראויין?

• גמר *יום יום* מהתם.

שאלה 3: יצתה בת קול ואמרה להם: כולכם מזומנין לחיי העולם הבא. ומנלן דאחיל להו?

תשובה: דתני תחליפא: *ביום השמיני יח את הצט ויברכו את האל ויכלו*

לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד צדקו ולישראל צדקו.

- **אלהים** - שהלכו ומצאו נשיהם בטהרה,
- **מחיים** - שנהנו מזיו השכינה,
- **וטובי לב** - שכל אחד ואחד נתעברה אשתו בבן זכר,
- **על כל הטובה** - שיצתה בת קול ואמרה להם: "כולכם מזומנין לחיי העולם הבא."
- **לדוד עבדו ולישראל עמו**
  - בשלמא **לישראל עמו** - דאחיל להו עון יום הכפורים,
  - אלא **לדוד עבדו** מאי היא?
- אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שביקש שלמה להכניס ארון למקדש דבקו שערים זה לזה,
  - אמר שלמה עשרים וארבע רננות ולא נענה.
  - פתח ואמר: **אעריט ראשיכס** וגוי ולא נענה.
  - כיון שאמר **ה' אלהים אל תשב פני משיח** זכרה לחסדי דוד עבדך - מיד נענה.
  - באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה וידעו הכל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו עון.

